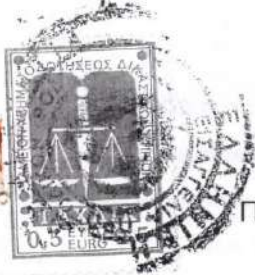

A2010/301Σ

Ενώπιον του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Ρόδου

Μήνυση

Παναγιώτη Γεσάκη-Γεωργίου του Αντωνίου, κατοίκου Καλάθου Ρόδου

Κατά

- ① Θωμά Σπανού του Χρήστου, κατοίκου Ρόδου (Εργάνης Αθηνάς 1).
- ② Γεωργίου Πάγκαλη του Ιωάννη, κατοίκου Ρόδου (Κολοκοτρώνη 10).

Κατά του πρώτου των μηνυομένων άσκησα, μαζί με τον αδελφό μου Γεώργιο Γεσάκη-Γεωργίου, την από 16-11-2006 και με αριθ. κατάθ. 187/2006 αγωγή μου ενώπιον του Ειρηνοδικείου Ρόδου, αιτούμενος την καταβολή του ποσού των 8.817 € ως αποζημίωση και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης εξ απίας τροχαίου ατυχήματος που συνέβη την 3-3-2006 και περί ώρα 19:20 στο 2° χλμ. της λεωφόρου Ρόδου-Λίνδου, μεταξύ του υπ' αριθ. κυκλοφορίας ΡΟΚ-3984 Ι.Χ.Ε. αυτοκινήτου, μάρκας Renault Megane Cabrio, κυβισμού 1.400 κ.εκ., που οδηγούσα εγώ, του υπ' αριθ. κυκλοφορίας ΤΑΕ-9035 Δ.Χ.Ε αυτοκινήτου (ταξί), οδηγούμενου υπό του Παναγιώτη Γιαννιού, και του υπ' αριθ. κυκλοφορίας ΡΟΖ-2247 Ι.Χ.Ε. αυτοκινήτου, μάρκας Fiat Cinquecento, που οδηγούσε ο μηνυόμενος.

Με την ίδια αγωγή ο αδελφός μου και για τους ίδιους λόγους αιτήθηκε το ποσό των 3.799 €.

Η εκδίκαση της αγωγής αυτής πραγματοποιήθηκε τελικώς την 5-5-2009 ενώπιον του Ειρηνοδικείου Ρόδου, η δε σχετική απόφαση έλαβε αριθμό 76/2009 και δημοσιεύθηκε την 28-12-2009.

Με την αγωγή μας αυτή εγώ και ο αδελφός μου ισχυριστήκαμε μεταξύ άλλων ότι: «Το ανωτέρω υπ' αριθ. κυκλοφορίας ΡΟΚ-3984 αυτοκίνητο, τυπικά ανήκει κατά κυριότητα σε εμάς τους ενάγοντες ανά ½ εξ αδιαίρετου, όμως στην πραγματικότητα αγοράστηκε και εξοφλείται από τον πρώτο από εμάς, ως ανήκον μόνο στον πρώτο από εμάς και χρησιμοποιείται αποκλειστικά από τον πρώτο από εμάς, η κυριότητα δε αποκτήθηκε και από τους δύο απλώς και μόνο για φορολογικούς λόγους... Πέραν όμως από το κόστος επισκευής του αυτοκινήτου μου, οι ζημιές που υπέστην ο πρώτος από εμάς εκτείνονται σε μεγαλύτερη έκταση. Συγκεκριμένα το αυτοκίνητό μου αγοράστηκε την 27-6-2001 από την εταιρεία «ΧΡΟΦΙΝ Α.Ε.», έναντι του ποσού των 9.519.459 δρχ. ή 27.936 €. Κατά το χρόνο πριν το επίμαχο ατύχημα, το

αυτοκίνητό μου ήταν ηλικίας λιγότερο των πέντε ετών και είχε διανύσει περίπου 60.000 χλμ., λαμβανομένου δε υπόψη ότι κατά κανόνα της αγοράς η αξία των αυτοκινήτων ως μεταχειρισμένων μειώνεται κατά ποσοστό 8% ανά έτος, η αξία του εν λόγω αυτοκινήτου είχε μειωθεί κατά ποσοστό $4 \times 8\% = 32\%$, επομένως ανερχόταν στο ποσό των $27.936 - 32\% = 27.936 - 8.939 = 18.997 \text{ €}$. Εκ του ατυχήματος ωστόσο, το αυτοκίνητό μου εξαιτίας της παραπάνω σύγκρουσης και παρά την επισκευή του, απώλεσε μεγάλο μέρος της εμπορικής του αξίας, καθώς δεν είναι πλέον ανέπαφο, στην κατάσταση που αγοράστηκε, αλλά έχει εμπλακεί σε σύγκρουση, γεγονός που μειώνει δραματικά την μεταπωλητική αξία του στην αγορά, καθώς οι υποψήφιοι αγοραστές αποφεύγουν τα αυτοκίνητα που έχουν καθ' οιονδήποτε τρόπο συγκρουστεί. Καθόσον δε μεγάλο μέρος του αυτοκινήτου μου υπέστη ζημία, και μάλιστα σε δύο καίρια σημεία, το μπροστινό και το πίσω, γεγονός που επιτείνει ακόμα περισσότερο την μείωση της αξίας καθώς το αυτοκίνητο φαίνεται «πολυτρακαρισμένο», είναι φανερό ότι η μείωση της εμπορικής του αξίας ανέρχεται στο ποσοστό του 40% και συγκεκριμένα σε $18.997 \times 40\% = 7.598 \text{ €}$.

Το ποσό αυτό είναι υποχρεωμένος να καταβάλει ο πρώτος εναγόμενος και στους δύο εξ ημών ανά $\frac{1}{2}$ στον καθένα, καθώς τυπικώς και οι δύο είμαστε κύριοι του εν λόγω αυτοκινήτου κατά το ποσοστό αυτό και συνεπώς έκαστος ημών δικαιούται να απαιτήσει την εκ της κυριότητας του αυτοκινήτου ζημία ανά $\frac{1}{2}$. Ως εκ τούτου ο πρώτος εναγόμενος, ως αποκλειστικά υπαίτιος του ανωτέρω τροχαίου ατυχήματος, είναι υποχρεωμένος να καταβάλει σε έκαστο ημών το ποσό των $7.598 : 2 = 3.799 \text{ €}$.

Κατά την εκδίκαση της αγωγής μου αυτής, ο πρώτος μηνυόμενος με τις με ημερομηνία 16-6-2008 προτάσεις του ενώπιον του Ειρηνοδικείου Ρόδου, προσκόμισε και επικαλέστηκε μεταξύ άλλων και το έγγραφο με τίτλο «Εκτίμηση Κατάστασης Αυτοκινήτου», στο οποίο ο δεύτερος μηνυόμενος, έχοντας επιθέσει σχετική σφραγίδα και υπογράφοντας ως «Πραγματογνώμων Ζημιών Αυτοκινήτων», βεβαιώνει επί λέξει τα εξής: «Ο Εκτιμητής Ζημιών Πάγκαλης Γεώργιος, κληθείς από τον Σπανό Θωμά την 10-6-2008 εξέτασα το υπ' αριθμόν ΡΟΚ-3984 με βάση την 1^η άδεια κυκλοφορίας και μετά από έρευνα αγοράς, Το παραπάνω είναι χρήσης Ε.Ι.Χ. μάρκας Renault μοντέλο Megane C.C. έτους κυκλοφορίας 2001 χρώματος Μπλε, Η κατάσταση πριν τη ζημία ήταν Πολύ Καλή αξία προ ατυχ/τος 9.000 €. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ: Η εμπορική αξία του αυτοκινήτου τον Μάρτιο του 2006, περίοδο κατά την οποία ενεπλάκη σε ατύχημα, ήταν περίπου εννέα χιλιάδες (9.000 €). Το αυτοκίνητο όπως φαίνεται από τη δαπάνη της επισκευής, έχει επισκευαστεί με καινούρια

γνήσια ανταλλακτικά. Επίσης διαπιστώνω ότι η ζημιά που είχε υποστεί δεν ήταν σε καίρια σημεία (όπως π.χ. στο σασί, στις κολώνες, στο πάτωμα, κουκούλα οροφής) που να επηρεάζουν την μεταπώληση και να μειώνουν την αξία του. Η παρούσα συντάχθηκε με αντικειμενικότητα και χωρίς προκατάληψη».

Ο δεύτερος μηνυόμενος λοιπόν, που δηλώνει «πραγματογνώμων ζημιών αυτοκινήτων», βεβαιώνει στο έγγραφο αυτό ότι εξέτασε το αυτοκίνητό μου την 10-6-2008, ότι διαπίστωσε ότι η κατάστασή του πριν τη ζημιά ήταν πολύ καλή, ότι η ζημιά που είχε υποστεί από το ατύχημα δεν ήταν σε καίρια σημεία, και ότι τελικά η αξία του αυτοκινήτου μου προ του κρίσιμου και επιδίκου ατυχήματος ανερχόταν σε 9.000 €.

Τα παραπάνω είναι απολύτως ψευδή, καθώς ουδέποτε ο δεύτερος μηνυόμενος εξέτασε το αυτοκίνητό μου την 10-6-2008 ή τον Ιούνιο 2008 ή γενικότερα το 2008, αφού το επιδίκιο ατύχημα είχε λάβει χώρα την 3-3-2006, εγώ δε είχα στην κατοχή μου το αυτοκίνητό μου ολόκληρο το έτος 2008 και φυσικά ουδέποτε παραχώρησα αυτό στον δεύτερο μηνυόμενο ή σε οποιονδήποτε άλλο για οποιονδήποτε έλεγχο και πραγματογνωμοσύνη.

Ωστόσο η Ειρηνοδίκης Ρόδου Μυρσίνη Πετρέλλη, η οποία δίκασε την αγωγή μου, θεώρησε απολύτως έγκυρο, βάσιμο, ορθό και αληθές το ανωτέρω έγγραφο, και δέχθηκε τον σχετικό ισχυρισμό του πρώτου μηνυομένου, αποφαινόμενη με την ανωτέρω απόφασή της ότι: «Κατά το χρόνο της σύγκρουσης, το αυτοκίνητο των εναγόντων, το οποίο είχε κυκλοφορήσει στις 5-7-2001 είχε παλαιότητα πέντε περίπου ετών, και αγοραία αξία 9.000 € (βλ. την 10-6-2008 εκτίμηση του πραγματογνώμονα ζημιών αυτοκινήτων Γεωργίου Πάγκαλη). Από τις παραπάνω φθορές και βλάβες, το αυτοκίνητο των εναγόντων υπέστη μείωση της αξίας του κατά ποσοστό 20% και συνεπώς, πρέπει οι εναγόμενοι να υποχρεωθούν να καταβάλουν σε κάθε ενάγοντα το ποσό των $(9.000 \times 20\% = 1.800 \text{ €} : 2 = 900 \text{ €})$ ».

Με αυτό τον τρόπο, η δικαστής στηριζόμενη στην ανωτέρω «εκτίμηση», δέχθηκε μείωση της αξίας του αυτοκινήτου μου εξ αιτίας του ατυχήματος μόλις κατά ποσοστό 20%, και εγώ σε κάθε περίπτωση ζημιώθηκα κατά το ποσό της διαφοράς μεταξύ της πραγματικής αξίας που είχε το αυτοκίνητό μου πριν το

ατύχημα, και αυτής που δέχθηκε τελικά η δικαστής, ήτοι: Αξία πραγματική προ του ατυχήματος $18.997 \times 20\%$ μείωση = $3.799,40 \text{ €} : 2 = 1.899,70 \text{ €}$. Ποσό που μου επιδίδασε το δικαστήριο = 900 € . Ζημία μου $1.899,70 - 900 = 999,70 \text{ €}$. Ομοίως αντίστοιχη ζημία εξ $999,70 \text{ €}$ υπέστη και ο αδελφός μου Γεώργιος Γεσάκης-Γεωργίου, συγκύριος τυπικώς του αυτοκινήτου μου κατά ποσοστό $\frac{1}{2}$ εξ αδιαιρέτου, όπως ιστορείται στην αγωγή μου ως άνω. Μάλιστα αν υπολογιστεί η ορθή μείωση της αξίας του αυτοκινήτου μου κατά ποσοστό 40% , και όχι κατά ποσοστό 20% που δέχθηκε η δικαστής παρασυρόμενη από την δήλωση του δεύτερου μηνυομένου ότι «η ζημιά δεν ήταν σε καίρια σημεία», τότε η ζημία μου εξ αιτίας των ανωτέρω πράξεων των μηνυομένων είναι πολύ μεγαλύτερη, και συγκεκριμένα: Αξία πραγματική προ του ατυχήματος $18.997 \times 40\% = 7.598 : 2 = 3.799 \text{ €}$. Ποσό που μου επιδίδασε το δικαστήριο = 900 € . Ζημία μου $3.799 - 900 = 2.899,00 \text{ €}$. Ομοια ισχύουν και για τον αδελφό μου ως άνω.

Ο πρώτος μηνυόμενος λοιπόν, προσκομίζοντας και επικαλούμενος το ψευδούς περιεχομένου έγγραφο/βεβαίωση του δεύτερου μηνυομένου, είναι προφανές ότι έχει τελέσει το έγκλημα της απάτης του άρθρου 386 § 1 ΠΚ, κατά την ειδικότερη μορφή του της απάτης επί δικαστηρίω, αφού με σκοπό να αποκομίσει ο ίδιος παράνομο περιουσιακό όφελος έβλαψε την περιουσία μου πείθοντας τον δικαστή της συγκεκριμένης υπόθεσης σε πράξη και ειδικότερα στην αποδοχή του ψευδούς ισχυρισμού του, με την εν γνώσει του παράσταση ψευδών γεγονότων ως αληθινών.

Ο δεύτερος μηνυόμενος είναι προφανές ότι έδρασε ως άμεσος συνεργός (άρθρο 46 ΠΚ) στην παραπάνω πράξη, αφού γνωρίζοντας από τον πρώτο μηνυόμενο ότι η «πραγματογνωμοσύνη» του θα χρησιμοποιείτο σε δικαστήριο – μάλιστα η αγωγή μου είχε ήδη ασκηθεί προ πολλού, κληθείς από τον πρώτο μηνυόμενο όπως αναγράφει χαρακτηριστικά, βεβαίωσε ψευδώς ότι εξέτασε το αυτοκίνητό μου και ότι το βρήκε αξίας προ του ατυχήματος 9.000 € , και στη συνέχεια χορήγησε εν γνώσει του το ψευδούς περιεχομένου έγγραφό του στον πρώτο μηνυόμενο, με σκοπό να χρησιμοποιηθεί ενώπιον δικαστηρίου.

Επειδή οι εκτεθείσες πράξεις των μηνυομένων συνιστούν τα αδικήματα που προαναφέρθηκαν.

5